

Publicerad 2006-03-27 16:49 av Deddis

Mardrömmar..

\\"Man behöver inte säga det man tänker\\" sa du och log medan du vände dig bort för att sedan dricka ur ditt glas

som redan tömts till hälften och gav mig en jävlig blick.

Jag satte mig i soffan och kände kuddarna ge vika för min tyngd samtidigt som jag fick damm i ögonen och lukten av unkna mormorskläder satte sig fast i näsan.

Vad var detta för ställe egentligen? Jag kunde höra folk som skrek och skrattade på nedervåningen. De ville säkert som alla andra småungar ha en rolig utekväll med kompisarna samtidigt som de lekte falskspel och låtsades vara äldre än tretton.

Morsan hade tidigare sagt att jag skulle vara försiktigare och inte gå på så mycket fester som jag gjorde.

Jag skulle inte skrikit åt henne och bett hene fara åt helvete när hon försökte hjälpa.

\\"Tonårsfasoner\\" hade jag hört henne skrika innan jag hade smällt igen dörren och rusat ut till bilen som stod och väntade med musiken fullt pumpande ut i den mörka vinterkvällen.

Väskan jag haft med mig låg där nere i resten av högen med skor och jackor. Det var ju för fan vinter ute. Kallt och jävligt.

Tur att man slipper gå, tänkte jag och svepte sista ölen. Det smakade beskt och en tanke slog mig. Varför dricka piss?

För det var ju det öl smakade. Beskt, pissigt och bara rent ut sagt helvetes äckligt.

Men det var ju full jag ville bli. Full så jag kunde glömma allt som hänt tidigare under kvällen, allt som hänt med morsan och resten av mitt pissiga liv. Ha, pissig öl och pissigt liv.

Och sen kom du.

Du kom upp för trappen med två brudar i släptåg och gick förbi mig med den blicken som jag förstod så väl. Stick-blicken.

Jag förstod vad du menade och reste mig upp för att ta mitt pick och pack och sticka någon annanstans, men du tog tag i mig bakifrån och tog med mig in på toa. Jag blev förvånad men visste redan vad som skulle hända och hur jag skulle må efteråt, men jag kunde inte göra någonting.

Den korta manchesterkjolen som jag hade på mig åkte upp till midjan och nästan samtidigt kände jag trosorna hasa ner för låren,

ungefär som om de haft en egen vilja. Någon ryckte i dörren och du skrek åt dem att fara åt helvete, det är upptaget här, pissa någon annanstans för fan, och sen kom showen igång.

Du gjorde det du skulle och lämnade mig på golvet, samtidigt som du sa åt mig att hålla käft. Jag visste redan att du var aspackad, skulle inte minnas något av det här imorgon och att allt skulle vara som \\"förut\\".

Vad \\"förut\\" var ville och kom jag inte ens ihåg just då, det fanns inget \\"förut\\" och det skulle inte komma att finnas något.

Jag blödde. Trodde inte det skulle vara så illa den här gången men det var det. Jag satte mig grensle över bidén som stod mellan toalettstolen och handfatet och sköljde av mig. Det sved lite, men det brukade det alltid göra. Inget nytt...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Deddis med Poeter.se id #7004 innehar upphovsrätten